

Professional organisator **Denise Hulst** geeft in SiS gouden tips om een betere balans in de combinatie van werk en leven te vinden. Hulst is auteur van de zelfhulpboeken *Veel te Doen*, *Weinig Tijd en Tijdig van Kantoor*, verschenen bij Uitgeverij het Spectrum.

Het leven als fun factory

We zitten achter de elektronische agenda van mijn deelnemer. Ze volgt een individueel traject *Werkplekorganisatie & Persoonlijke Efficiency* omdat ze er een zootje van maakt. Rommel op, in, naast en onder het bureau. Rommel in de pc, rommel in haar hoofd. Om het bureau wat op te frissen hebben we net een serieuze sorteer-, weggooi- en archiveersessie achter de rug. De buitenkant is flink opgeknapt, nu de binnenkant nog. Tussen neus en lippen door vertrouwt ze mij toe dat het in haar privéleven ook een onoverzichtelijke bende is. Niet omdat ze zo'n sloddervos is, maar gewoon omdat ze eigenlijk alles wil. Dus blijft er een hoop liggen. Bijvoorbeeld haar financiën. Geen idee hoe de balans tussen 'In' en 'Uit' is. 'Ik word zenuwachtig van dat gebrek aan overzicht. Dan krijg ik de neiging om er juist helemaal niet meer naar te kijken.' Terwijl we haar agenda vullen met klussen die tot de categorie achterstallig behoren, licht ze haar doopceel. Dat ze liever op pad is met vriendinnen, naar de sportschool gaat of shoppen. Ondertussen hebben we haar klussen geïnventariseerd en deadlines

Als we haar klussen inventariseren en deadlines vaststellen, versombert het eerst zo opgewekte hoofd van mijn rommelkont

vastgesteld. Terwijl de agenda gevuld raakt, versombert het eerst zo opgewekte hoofd van mijn rommelkont. Ze staart naar haar volle agenda en zegt nauwelijks hoorbaar: 'Ik vind dit niet leuk.' 'Moet dat dan?' vraag ik. Ze kijkt me aan alsof ik haar een oneerbaar voorstel heb gedaan. 'Nou', zegt ze,

'zolang ik niet alles inplan, lijkt het alsof ik het lang niet zo druk heb. Dan kan ik veel meer bepalen wat ik ga doen.' 'En als je die ruimte hebt om te bepalen wat je gaat doen, welke klussen gaan dan voor?' vraag ik. 'Die klussen die snel af zijn en zichtbare resultaten geven of de klussen die ik leuk vind. Zo doe ik dat thuis ook', is het antwoord. Het leven als Fun Factory. Vervelende zaken uitstellen, wordt dubbel beloofd: ten eerste doordat je dan iets kunt gaan doen wat je wel leuk vindt en ten tweede doordat je niet hoeft te doen waar je toch al geen zin in had. Maar dat wordt een lastig dilemma op termijn. Soms moeten bepaalde dingen gewoon gedaan worden, ook als het niet leuk is. Dat hoort eigenlijk ook wel een beetje bij het leven zo door de bank genomen. Je kunt de verschrikkelijke werkelijkheid negeren om er uiteindelijk frontaal mee in botsing te komen. Vlieg je toch de laan uit, omdat je voortdurend je deadlines niet haalde. Wordt de kabel van de televisie afgesloten omdat je de rekening niet hebt betaald, of blijkt je creditkaart geblokkeerd als je die leuke nieuwe jas wilt kopen. Nee, dat is leuk! Dit zeg ik allemaal niet. Ik denk het alleen maar. Ik vraag of het wel allemaal klussen zijn die moeten gebeuren. 'Jazeker. Gewoon om de boel draaiende te houden. Confronterend, zo alles op een rijtje. Ik heb veel minder tijd dan ik dacht, mijn agenda zit vol. En nou moet ik eigenlijk ook nog tijd gaan reserveren voor klussen thuis. Zolang ik het allemaal niet helemaal op een rijtje heb, heb ik de illusie dat ik kan kiezen en dat ik tijd zat heb. Maar dat kan echt niet meer.' Aha, denk ik: 'Frontale Botsing'. Welkom in de werkelijkheid. Ze verzucht: 'Ik wist het eigenlijk wel, maar ik wilde er niet aan.' Ze klikt Outlook dicht en zegt: 'Eigenlijk lucht het wel op, zo'n overzicht. Thuis moet ik ook maar eens aan de slag gaan.' Ik hoor het kwartje vallen. ●